

Lesninger 7. søndag i påsketiden (år B)

---

1. lesning Apg 1,15–17.20a.20c–26

En av dem bør være med oss som vitne om hans oppstandelse

I de dager stod Peter frem blant brødrene – de var en flokk på omkring hundreogtyve – og sa:

«Brødre! Det er et ord i Skriften som skulle gå i oppfyllelse, en forutsigelse av Den Hellige Ånd, talt gjennom Davids munn: Det gjelder Judas, han som viste veien for dem som tok Jesus til fange. Han hørte til blant oss og hadde del i samme tjeneste som vi. Og nå står det jo i Salmenes Bok: 'La en annen få overta hans embete.' Så bør da en annen av dem som vandret sammen med oss hele den tid vår Herre Jesus ferdedes blant oss, like fra den gang Johannes døyte til den dag han ble tatt opp fra oss, heretter være med oss som vitne om hans oppstandelse.»

Da stilte de frem to: Josef Bar-Sabbas, med tilnavnet Justus, og Mattias. Og så bad de: «Du, Herre, som kjenner alles hjerter, vis oss hvem av disse to du har utvalgt til å overta den plass og få den aposteltjeneste som Judas forlot for å gå dit han hørte til.» Så trakk de lodd, og loddet falt på Mattias, som heretter ble regnet som en av de tolv apostler.

Responsoriesalme Sal 103 (102),1–2. 11–12. 19–20ab

Omkved: Herren har reist sin trone i himmelen.

Min sjel, lov Herren;
ja, alt hva i meg er, love hans hellige navn.
Min sjel, lov Herren;
glem ikke alle hans velgjerninger.

For så høy som himmelen er over jorden,
er hans miskunn mektig over dem som frykter ham.
Så langt som østen er fra vesten,
skiller han oss fra våre synder.

Herren har reist sin trone i himmelen,
alt er underlagt hans makt.
Lov Herren, alle hans engler,
dere veldige i styrke, som lyder hans røst.

2. lesning 1 Joh 4,11–16 *Den som lever i
kjærligheten, lever i Gud, og Gud i ham*

Mine kjære!

Har Gud vist oss så stor en kjærlighet, da skylder også vi å elske hverandre. Gud har ingen noensinne sett; men dersom vi elsker hverandre, da bor Gud i oss, og hans kjærlighet blir fullendt i oss. Dette er tegnet på at vi forblir i ham, og han i oss: At han har gitt oss av sin Ånd.

Og selv har vi sett, og vi vitner at Faderen har sendt sin Sønn som verdens Frelser. Den som bekjenner at Jesus er Guds Sønn, i ham forblir Gud, og han selv i Gud. [Ja, vi har erkjent den kjærlighet som Gud har vist oss, og vi er kommet til tro på den. Gud er kjærlighet, og den som lever i kjærligheten, lever i Gud, og Gud i ham.]

Halleluja Jf. Joh 14,18

Halleluja.

Jeg lar dere ikke farløse tilbake, sier Herren.

Jeg går herfra og kommer tilbake til dere, og deres glede skal være full og hel.

Halleluja.

Evangelium Joh 17,11b–19 *Måtte de være ett som vi!*

På den tid løftet Jesus blikket mot himmelen og sa:

«Hellige Far! Bevar i ditt navn dem du har gitt meg, så de kan være ett som vi. Så lenge jeg var hos dem, bevarte jeg dem i ditt navn, dem du har gitt meg; jeg vokter dem vel, og ingen av dem er gått tapt, unntatt den mann som måtte gå under, for at Skriften skulle gå i oppfyllelse.

Og nå kommer jeg til deg; men dette sier jeg mens jeg ennå er i verden, så de kan eie min glede, full og hel. Jeg har bragt dem ditt ord; og verden har lagt dem for hat, fordi de ikke hører den til, slik som heller ikke jeg hører verden til. Jeg ber deg ikke om å ta dem bort fra verden, men om å bevare dem fra det onde. De hører ikke verden til, som heller ikke jeg hører den til.

Hellige dem gjennom sannheten! Ditt ord er sannhet. Som du har sendt meg til verden, har jeg sendt dem til verden. Og for deres skyld vier jeg meg selv som offer – for at også de gjennom sannheten skal være viet til deg.»